

Núm. 206

SETEMBRE/OCTUBRE 2011

lluita

obrera

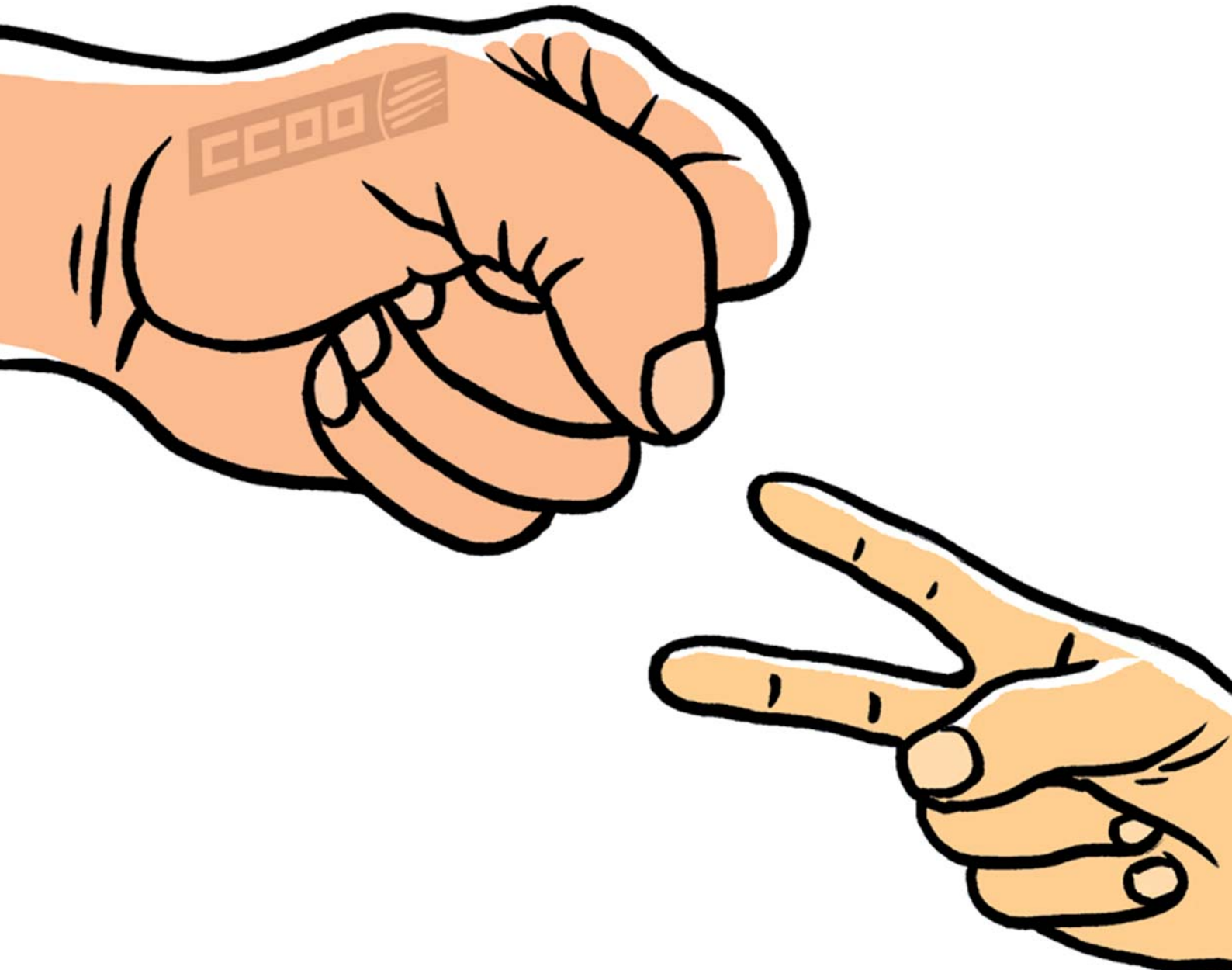
Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

- **L'allau de mesures antisocials** ens aboquen a una tardor calenta
- **Es publica** la llei que reforma el sistema de pensions
- **Tercer curs** consecutiu amb retallades a l'educació

Defensem la
Catalunya social

SETEMBRE-OCTUBRE 2011

ENTREVISTA 4

Rosa M. Calaf, periodista: "Ara el que compta és fer caixa i no el periodisme independent, honest i amb compromís social"

FEDERACIONS 7

Les retallades perjudiquen greument la salut

DRETS LABORALS 8

Les treballadores de la llar s'integren al règim general de la Seguretat Social

SEGURETAT SOCIAL 9

Es publica la llei que reforma el sistema de pensions

CONFLICTE SOCIAL 10-11

El Govern de CiU, amb el suport del PP, pretén desmuntar la Catalunya social

CCOO mostra la seva força en un multitudinari acte a Madrid

CRISI SOCIAL 12

CCOO reclama un canvi en les polítiques que impulsi un gran pacte per l'ocupació

JOVES 13

Lluitar en el present per guanyar el futur

POLÍTICA EDUCATIVA 15

Tercer curs consecutiu amb retallades a l'educació

MEDI AMBIENT 17

El sector de les energies renovables resisteix la crisi

editorial

Els sindicats fem nosa

Els sindicats fem nosa. Aquesta és la conclusió que podem treure de la campanya de desprestigi i difamació que la dreta política i mediàtica està duent a terme des de fa temps, en contra de les organitzacions sindicals.

Aquesta ofensiva, que podríem emmarcar en una campanya més o menys soterrada en contra de tot allò que expressa una resposta col·lectiva enfront de l'individualisme, en l'àmbit tant polític com social, en el cas dels sindicats s'ha accentuat especialment en aquesta crisi econòmica. El qüestionament de les subvencions, la representativitat, les hores sindicals, els alliberaments i, fins i tot, l'atac directe en la persona d'Ignacio Fernández Toxo, manipulant les dades del registre del seu pis o del que es gasta per vacances, són exemples d'aquesta campanya que té per objectiu afeblir les organitzacions (en especial CCOO) que estan plantant cara a l'ofensiva neoliberal de retallades de drets laborals i socials i de desmantellament de l'estat del benestar.

I ara han fet un pas més i amb l'excusa de la necessitat de reduir despeses incompleixen acords i retallen subvencions i hores sindicals a diverses administracions (Múrcia, Madrid, València, Balears...), mentre que ningú no qüestiona les subvencions a patronals, a partits polítics, a l'Església catòlica...

La funció dels sindicats està reconeguda per la Constitució i per la Llei orgànica de llibertat sindical (LOLS). Els delegats i les delegades sindicals són escollits en les eleccions sindicals a les empreses, entre la plantilla de l'empresa i no són nomenats per cap cúpula. Els i les sindicalistes negocien convenis que després s'apliquen a totes les persones treballadores, tant si estan afiliades a un sindicat com si no ho estan, i, per tant, estan fent una funció social que hauria d'estar ben reconeguda. Les subvencions per fer la funció sindical es distribueixen entre els sindicats en funció dels vots obtinguts a les eleccions, i és el mateix import que rep la patronal, un 18% del que reben els partits polítics, un 0,2% del que rep l'Església catòlica... La principal font de finançament sindical prové de les quotes de la seva afiliació, en el cas de CCOO 1,2 milions de persones.

Per això estem en el punt de mira, perquè continuem sent les organitzacions socials que tenim més força per oposar-nos a les polítiques de retallades i privatitzacions que volen implantar els poders econòmics i els polítics que els representen. Però encara que ho intentin no ens faran callar i continuarem com fins ara estant al costat de les persones treballadores als centres de treball i al carrer, per defensar una sortida justa de la crisi. ■

L'allau de mesures antisocials ens aboquen a una tardor calenta

A finals del mes d'agost el Govern espanyol va impulsar a corre-cuita, amb nocturnitat, "vacacionalitat" i traïdoria, una reforma de la Constitució que va rebre el suport del Partit Popular

Aquesta reforma s'ha fet al dictat dels mercats insaciabls i dels màxims dirigents alemany i francès, Merkel i Sarkozy, i tenia com a objectiu posar un límit de dèficit públic a les administracions. Aquesta mesura, però, no ajudarà gens a la reducció dels actuals nivells de dèficit i provocarà un deteriorament encara més greu de la situació del teixit econòmic i social del nostre país. Ja a principis de setembre van tenir lloc les primeres mobilitzacions arreu del país impulsades per CCOO i UGT, amb el suport d'un gran nombre d'entitats socials, que, amb el lema "Contra la reforma #jovullvotar", reclamaven un referèndum el 20 de novembre, dia de les eleccions generals, perquè la ciutadania pogués dir-hi la seva davant una reforma de grans conseqüències negatives per al nostre estat del benestar. A Barcelona es van aplegar unes 20.000 persones.

Aquesta reforma de la Constitució és una agressió directa contra el nostre estat del benestar i provoca un gran desequilibri democràtic, tal com s'ha fet. Així no s'aconsegueix reduir el dèficit de l'Estat i de les administracions públiques. Aquest només es reduirà mitjançant la promoció del creixement econòmic i l'ocupació, una reforma fiscal equitativa i progressiva, i un rigor permanent en l'ús de la despesa pública. La reforma imposa una greu limitació a l'autonomia dels governs demo-

cràtics i a la capacitat d'autogovern presupostari de les diferents administracions públiques. La reforma limita, mitjançant la nostra màxima norma jurídica, la Constitució, l'acció dels governs per evitar que la nostra economia entri, en el futur, en una recessió, i constitueix una amenaça permanent per a les prestacions i institucions de l'estat del benestar, les polítiques socials, com l'educació o la sanitat, i la cooperació per al desenvolupament.

Es condemna els joves a la precarietat

I aquesta injusta i històrica mesura no va venir sola. El Govern va aprovar també altres propostes, fins i tot de caire laboral, que incrementaven la inutilitat i la injustícia de reforma laboral que va provocar una vaga general ara fa un any. El Govern va tirar endavant un decret que recollia un nou contracte de formació fins als 30 anys, que condemna els joves a la temporalitat i als baixos salaris, i l'eliminació del límit per a l'encadenament de contractes temporals, que obre la porta a l'abús de la temporalitat i empitjora les condicions laborals dels treballadors més vulnerables.

La ciutadania reclama que la reforma de la Constitució s'aprovi en referèndum. A Barcelona es van manifestar 20.000 persones

Aquestes agressions d'àmbit estatal s'afegeixen a tota la bateria de retallades impulsades pel Govern de CiU a Catalunya, que sembla disposat a desmantellar el nostre sistema de protecció social actuant molt directament en pilars de la nostra societat com la sanitat o l'educació.

Les mobilitzacions s'han anat succeint en les darreres setmanes i ja podem dir que ens trobem en una tardor calenta, en què és necessària més que mai la reacció de la ciutadania per defensar un estat del benestar que s'ha construït amb moltes dificultats al llarg de 30 anys de democràcia. ■

“Ara el que compta és fer caixa i no el periodisme independent, honest i amb compromís social”

ROSA MARIA CALAF

És presidenta del Centre Internacional de Premsa de Barcelona

Rosa Maria Calaf és una reconeguda periodista de llarga i coherent trajectòria, sobretot en les diferents corresponsalies de Televisió Espanyola. Actualment és la presidenta del Centre Internacional de Premsa de Barcelona. Va participar a l'Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya.

■ **Estem assistint a la mort del periodisme tal com el coneixíem fins ara, amb unes normes ètiques, unes línies vermelles que no es creuaven? Ara fins i tot s'utilitza la mentida amb tota impunitat, el periodisme del "todo vale".**

Ens trobem en un moment molt delicat i de deteriorament total, però jo vull pensar que és un moment de transició, no només en el periodisme, sinó també en la societat que hem construït, on el periodisme és un aspecte més. No és una cosa aïllada, respon a unes realitats i es troba en la causa i en la conseqüència. Pateix la manca de valors i els canvis que s'estan produint, i ahir és el que digereix tots aquests missatges. Ens trobem realment en un moment molt preocupant, amb un periodisme que cada cop compleix menys l'objectiu de control dels poders i això significa que no dóna elements sustentats en la documentació

i en els fets, sinó que cada vegada està més al servei d'interessos determinats que al servei del ciutadà.

■ **Estem assistint a la desaparició dels periodistes amb més experiència de les redaccions. Històricament ajudaven els nous periodistes a nodrir-se de coneixements, de contactes. La seva desaparició té una vessant econòmica, però, com està afectant la qualitat de la informació? Podem parlar de la substitució de professionals poc dominables per altres de més dòcils per a l'empresa?**

El que està passant és que amb la precarietat laboral amb la qual ara es treballa es veu com a les redaccions les empreses periodístiques busquen més el negoci que l'excel·lència informativa. Ara el que compta és fer caixa i no el periodisme independent, honest, amb un compromís social i de responsabilitat social. Efectivament, es prescindeix de l'experiència i es talla el vincle que ha d'haver-hi sempre entre els joves que arriben, que evidentment han d'arribar, amb els més grans, que són els que marquen el camí. Ningú no neix ensenyat, tots hem hagut d'aprendre d'algú que en sabia més, i això passa al periodisme i a totes les professions. Ara, amb les grans retallades de personal que s'estan produint, aquest engranatge es

trenca i afecta directament la qualitat de la informació, i és clar que l'últim afectat és el ciutadà.

■ **Com veus la situació actual dels mitjans de comunicació públics, especialment la televisió? Creus que perill la seva funció, quin futur li augures, sobretot amb els possibles canvis polítics que es preveuen?**

En aquests moments assistim a un atac directe a la televisió pública, de la qual jo sempre he estat una gran defensora tal com hauria de ser i no com la tenim ara a Espanya. A Catalunya és el que ha de ser, encara que moltes vegades no ha complert la funció que li pertocava. Una televisió pública independent i al servei del ciutadà és absolutament necessària. Ara hi ha una tendència a desvalorar-la i a fer que perdi la seva influència social. La tendència és tenir una premsa més feble i uns mitjans de comunicació més febles perquè serveixen uns determinats interessos, perquè aquests puguin fer el que vulguin. L'objectiu és afeblir-la i descreditar-la, fer que funcioni pitjor i el ciutadà li perdi la confiança. Hi ha el risc que, amb la desaparició de la televisió pública, es perdi l'últim reducte que queda de periodisme responsable i compromès.

■ **Com veus el paper de les xarxes socials? Quines creus que són les**

seves bondats i els seus inconvenients? Estan canviant les formes de comunicació i d'informació?

I tant que estan canviant, i en principi és molt positiu, ja que com més canals de comunicació hi hagi millor. L'important és que s'utilitzin bé. Les noves tecnologies, que ja no són tan noves, són eines que tenim a l'abast per fer una millor informació. Des d'aquest punt de vista és fantàstic. El que passa és que una eina es pot utilitzar bé o malament, es pot ser un *David* de Miquel Àngel o una escultura que no digui res, una porqueria feta amb les mateixes eines. En el cas de les xarxes socials, si s'utilitzen bé són un extraordinari complement per arribar a molta més gent amb una bona informació, amb un bon coneixement i molt més barat. En aquest moment tenim el risc que si s'utilitzen malament poden acabar morint per mal ús. Cal dir que el periodisme ciutadà no és periodisme. Està molt bé que cadascú pugui dir-hi la seva, està molt bé tenir informació immediata de coses que estan passant per altres canals, quan no arriben pels mitjans convencionals perquè no funcionen com haurien de funcionar. Però no perdem de vista que això no és periodisme, ja que no hi ha darrere una professionalitat que filtra, controla i contrasta. Jo sempre poso l'exemple de la medicina, tothom pot dir-te com curar una malaltia, però al final qui sap com s'ha de fer i els passos que cal seguir és el metge.

■ Som en un moment en què tot sembla que està en crisi i sota sospita: la política, l'economia, els sindicats, el periodisme... Som davant d'un moment difícil per a la mateixa democràcia?

Tot això atempta directament contra els pilars fonamentals de la democràcia i les llibertats. Al final s'estan complint les condicions perquè totes les professions que estan al servei de la llibertat i la justícia, com és el cas del periodisme, no funcionin bé. És clar que se'n ressenten la democràcia i les llibertats del ciutadà, i els abusos són més possibles, i per tant el ciutadà i la persona està molt més indefensa davant d'aquells que només busquen el seu propi interès i no l'interès social i el bé comú. ■ **Emili Rey**

L'enduriment de les condicions d'accés a la renda mínima d'inserció posa moltes famílies al límit de la supervivència

El Govern de la Generalitat ha modificat la Llei de la renda mínima d'inserció i ho ha fet de forma poc transparent, sense obrir cap àmbit de diàleg social i contradient el que estableix l'Acord estratègic. Ha decidit limitar-ne l'accés, amb l'única voluntat de reduir el cost del programa, sense tenir en compte el seu objectiu primordial: la inserció social i laboral, i la cobertura econòmica de les persones desprotegides. Així, a la condició vigent que ja exigeix la residència legal al nostre país per accedir a la prestació, ara s'hi afegeix un mínim de residència continuada i efectiva a Catalunya de dos anys d'antelació a la sol·licitud. D'altra banda, es deixa sense efecte la modificació que reduïa d'un any a quatre mesos el període de còmput del límit d'ingressos.

Talons no rebuts

A més, en una mesura que van haver de rectificar, durant el mes d'agost es va decidir —sense comunicació prèvia— substituir l'ingrés bancari de la RMI per talons nominatius enviats als domicilis dels beneficiaris, bona part dels quals no els van rebre. Tot i rectificar, ningú no ha reconegut l'errada ni els perjudicis que ha comportat aquest canvi, com tampoc l'afectació que ha tingut la mesura en els treballadors socials ni el cost de la contractació d'una ETT per detectar possibles fraus.

Així mateix, entre les noves mesures també s'inclou la de treure fora del sistema del PIRMI els aturats, sense oferir cap tipus d'alternativa sobre on han d'anar aquestes persones que, en nombre creixent, esgoten les prestacions i els subsidis d'atur i es troben sense cap ingrés, al llindar de la pobresa. CCOO s'oposa a una modificació que anteposa l'estalvi pressupostari al benestar de la ciutadania i denuncia que es traslladi la responsabilitat del cost dels ajuts socials als beneficiaris de prestacions i que se'ls acusi injustament de frau. ■

Les mobilitzacions frenen les pretensions empresarials de carregar la crisi a l'esquena dels treballadors

La lluita dels treballadors catalans pels seus llocs de treball continua. Un clar exemple de la importància de la protesta és el que ha donat la plantilla d'Alstom. Amenaçats per un expedient de regulació per a l'extinció de 390 contractes, els treballadors i treballadores de la planta de Santa Perpètua van iniciar una campanya de mobilitzacions que els va dur a Barcelona i a Madrid, on van reclamar el suport de les administracions catalana i central en defensa dels seus llocs de treball i de la indústria ferroviària del nostre país. La pressió exercida va forçar l'empresa a negociar i a arribar a un acord que redueix el volum d'afectats, preveu l'aplicació de mesures no traumàtiques i garanteix el volum de plantilla —massa crítica necessària per assegurar la viabilitat de la planta—, de manera que es frenen les pretensions de la multinacional, que posaven en risc tant la continuïtat de la factoria com els llocs de treball.

També les mobilitzacions a Sharp han donat el seu fruit en forma d'acord sobre l'ERO presentat per la multinacional per a la planta de Sant Cugat del Vallès, en el marc del procés de traspàs de les instal·lacions productives a Cirsa. A Derbi, un acord evita el tancament anunciat

de la planta de Martorelles, garanteix la producció de motocicletes un any més i recull el compromís de la multinacional de buscar una alternativa industrial per donar continuïtat a l'activitat productiva.

Un exemple més de la utilitat de la mobilització obrera i sindical. I més treballadors i treballadores han protestat o continuen fent-ho a: Cacaolat, Yamaha, Pizza Grill, Rotocayfo, Itsa, BB Serveis...

Igualment, un 75% dels treballadors i treballadores de telemàrqueting i call centers va seguir la jornada de vaga convocada contra el bloqueig de la negociació del seu conveni per part de la patronal del sector així com per l'impagament de salaris i endarreriments pendents d'actualitzar des del 2010. ■

La mobilització organitzada dels treballadors està evitant la pèrdua de molts llocs de treball © MJ Mora

Oferta Exclusiva para **CCOO**

CLÍNICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLÓGICO EUROPEO

902 130 100
www.clinicabaviera.com

CIRUGÍA REFRACTIVA LÁSER | MIOPIA | HIPERMETROPIA | ASTIGMATISMO

Otro motivo más
para verlo todo
con claridad

Somos la solución mejor vista para más de 300.000 pacientes. En Clínica Baviera te ofrecemos esta **tarifa válida para el 2011 especial para ti y tus familiares directos** en los tratamientos de CORRECCIÓN VISUAL POR LÁSER, **por ser afiliados/as a CCOO CATALUNYA. Además, con tu tratamiento, benefícate de octubre a diciembre de un magnífico regalo.**

Tarifa general

1.095 €/ojo

Consulta médica preoperatoria
75€

Tarifa CORRECCIÓN LÁSER

925 €/ojo

Consulta médica preoperatoria
35€

*Excepto tratamientos Lasik/Lasek personalizados Z-100.

Y además,
de octubre
a diciembre

**TE DEVOLVEMOS
EL IMPORTE
DE LA CONSULTA
SI TE OPERAS**

ACREDITACIÓN DE
afiliado/a

**IMPRESINDIBLE
PRESENTAR ACREDITACIÓN**
en la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resto de
consultas y servicios
20% dto.*

*Excepto en prótesis y lentes intraoculares

*Tarifas y promoción válidas sólo en Cataluña

Barcelona. Carrer Balmes, 183 | 933 62 49 90 · Barcelona. Carrer de Ganduxer, 71 | 933 62 49 90
Hospitalet. Rambla de Just Oliveras, 48 | 932 60 05 10 · Mataró. Carrer dels Pirineus, 36 | 937 41 92 00
Reus. Carrer de Castellvell, 12 | 977 32 80 60 · Sabadell. Carrer de Prat de la Riba, 53 | 937 45 09 52
Tarragona. Carrer de Pere Martell, 41 | 977 25 19 32

CCOO reclama un model turístic de qualitat

Aquest estiu han sortit a la llum incidents i aldarulls vinculats a l'oci nocturn i turístic a Lloret de Mar. La Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme (FECOHT) de CCOO de Catalunya ha volgut mostrar la seva solidaritat amb els veïns i veïnes i els treballadors i treballadores que pateixen les conseqüències del model turístic erroni implantat per alguns empresaris hostalers de la població.

La pràctica de basar la competència en l'abaratiment de preus fa que la contractació de treballadors es vegi reduïda (en un 30% a Lloret) i repercuteix també en la qualitat del servei que es dona.

Des de CCOO es fa una crida al Gremi d'Hostaleria de Lloret de Mar per seure amb la societat civil i els representants dels treballadors i denunciar aquells empresaris que no contribueixen a lluitar per un model turístic de qualitat. ■

Més de 5.500 delegats reben diplomes de formació sindical en el darrer any

Els dies 1 i 11 de juliol passat van tenir lloc els actes de lliurament de diplomes de formació sindical dels cursos impartits a les comarques del Barcelonès i del Baix Llobregat.

Hem volgut recuperar aquesta experiència, que anys enrere ja havia organitzat l'Escola de Formació Sindical per reforçar

la proximitat amb el nostre actiu més preuat, els delegats i les delegades, que són la cara més propera de CCOO al centre de treball. També volem posar en valor la formació sindical com a instrument de desenvolupament de la nostra organització territorial i sectorial i, alhora, com a facilitador d'eines i habilitats per a l'acció sindical quotidiana. Enguany l'Escola ha format més de 5.500 persones en 11.500 hores de formació executades.

Aquests actes també ens serveixen per explicar els projectes formatius de futur, fer responsables els delegats i delegades de CCOO, sentir les seves opinions i visions sobre la nostra estratègia i destacar les prioritats sindicals que haurem d'organitzar els propers mesos, en què tindrà un paper destacat la mobilització contra les retallades socials. ■ JMR

Les retallades perjudiquen greument la salut

En contra del que s'entesten a mantenir el conseller de Salut, Boi Ruiz, i la resta del Govern català, les retallades en la sanitat pública sí que estan afectant la qualitat —i la quantitat— assistencial a casa nostra.

Els treballadors de la salut mostren la seva indignació © MJ Mora

Prova irrefutable d'això és el tancament total o parcial (alguns només funcionaven al matí o a la tarda) de molts centres d'atenció primària durant l'estiu. Aquest tancament indiscriminat ha repercutit de manera especial (però no només) sobre les persones amb dificultats de mobilitat, gent gran i, en definitiva, aquells col·lectius més vulnerables i amb més necessitats. A més, s'hi ha de sumar el tancament del servei d'urgències nocturnes d'una cinquantena de centres —que podrien arribar als 90, segons ha assegurat el director del CatSalut, Josep Maria Padrosa— d'arreu del país.

Les ambulàncies, també

Especialment preocupant, pel servei que representen, ha estat la retallada que han patit les ambulàncies. Així, la cobertura del transport sanitari (urgent i no urgent) ha quedat reduïda en 935 hores diàries a tot Catalunya, reducció que no només afecta gairebé 500 treballadors que poden veure perillar els seus llocs de treball, sinó que, a més, comporten un lògic augment en el temps de resposta de les ambulàncies, que podria posar en risc la salut dels ciutadans.

Pel que fa a hospitals i centres de salut, les retallades s'han materialitzat en forma d'acords presentats als comitès d'empresa, que comporten dràstiques retallades en els drets socials i econòmics dels treballadors, a canvi de no presentar expedients de regulació. Malauradament, no existeixen garanties reals que, malgrat tot, els ERO no s'arribin a presentar. La reducció pressupostària també ha provocat tancament de sales d'operacions a les tardes i reducció d'operacions quirúrgiques en alguns centres, cosa que també empitjorarà, de retruc, les interminables llistes d'espera en la sanitat pública catalana. ■

Les treballadores de la llar s'integren al règim general de la Seguretat Social

La millora dels drets laborals de les treballadores de la llar és una reivindicació històrica de CCOO. Aquesta millora exigeix, abans que res, la seva integració en el règim general de la Seguretat Social perquè puguin tenir garantits els mateixos drets laborals que tenen la resta de treballadores i treballadors.

A finals de juny, en les negociacions entre organitzacions sindicals i empresarials i el

Govern de l'Estat, es va anunciar el principi d'acord per incorporar al Projecte de Llei de la reforma de la Seguretat Social la integració del règim especial de treballadores de la llar en el règim general de la Seguretat Social. Aquest fet representa el desenvolupament d'un dels compromisos de l'acord de pensions.

Així, a partir de l'1 de gener de 2012 es farà realitat aquesta vella reivindicació sindical i

les treballadores i treballadors de la llar tindran equiparats els seus drets amb els de la resta de persones treballadores. Aquest canvi tindrà un període de transició de 6 mesos per fer l'adaptació a la nova situació. També s'estableix un període transitori fins al 2019 amb l'increment progressiu de les bases de cotització fins a l'equiparació a les del règim general.

Els canvis que representarà aquesta integració són importants: cotització des de la primera hora de treball, per salaris reals, i protecció social plena en pensions de jubilació, invalidesa permanent, incapacitat temporal per malaltia comuna i protecció per accident de treball o malaltia professional.

El final d'una gran discriminació

Val la pena destacar que s'acaba amb una greu discriminació que pateixen aquestes treballadores: no accedeixen a la prestació per incapacitat temporal fins al 29è dia de baixa. Ara cobraran el subsidi per malaltia des del 9è dia, i del 4t al 8è el cobraran de la persona contractant.

Queda pendent de solucionar la possibilitat d'accedir a la prestació d'atur. El Govern ho deixa en mans de persones expertes perquè estudiïn possibles fórmules; en tot cas, no es preveu solucionar-ho fins a l'any 2013. A Catalunya són més de 125.000 persones les que treballen en el servei domèstic, el 93,3% de les quals són dones. Aquestes dades de l'EPA del segon trimestre del 2011 fan referència a les persones que manifesten que hi treballen, no a les que estan donades d'alta al règim especial de les empleades de la llar. Segons dades de la Seguretat Social les persones donades d'alta a l'agost d'enguany són 57.482. Segurament aquest és el problema més greu d'aquest sector laboral: només el 45,5% de les persones que hi treballen tenen la seva situació laboral regularitzada i, per tant, més de la meitat treballen sense cap tipus de contracte i sense generar cap tipus de dret laboral. Amb la integració al règim general de la Seguretat Social certament s'ha aconseguit una gran millora en les condicions laborals de moltes dones. Ara cal el reconeixement del dret a la prestació d'atur i que la millora arribi a totes les treballadores d'aquest sector, per acabar amb l'economia submergida i fer aflorar tota l'ocupació en aquest sector.

■ Rosa Bofill Benet

Bellaterra
Universitat Autònoma de Barcelona
Edifici Eureka
Parc Tecnològic del Vallès

Torre Espiral
En construcció

Sant Andreu
En construcció

Eureka I
En comercialització

Edifici Media-Tic
En comercialització

Banc de Sang i Teixits
Finalitzat

Torre Telefónica Diagonal 00
Finalitzat

BZ Barcelona Zona Innovació
En projecte

Un nou pas cap al futur de Barcelona

Cada projecte urbanístic i empresarial que fem és un nou pas cap a una ciutat més innovadora. Perquè una ciutat progressiva cal que hi hagi edificis innovadors i emplaçaments tecnològicament avançats, que fomentin l'R+D i generin nous negocis i activitats. Projectes que fan de Barcelona una ciutat en evolució constant.

Fem créixer Barcelona
www.elconsordi.net

elCONSORCI
barcelona ZONA FRANCA

Es publica la llei que reforma el sistema de pensions

Amb caràcter general, excepte pel que fa a algunes de les matèries que regula, el dia 1 de gener de 2013 entrarà en vigor la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social.

Aquesta norma és la culminació del procés de concertació social i de l'Acord social i econòmic que el Govern, les organitzacions patronals i CCOO i UGT vam signar el 2 de febrer de 2011.

Des del nostre sindicat, hem defensat sempre la idea que un sistema com el de les pensions requereix ajustaments periòdics per garantir tant la seva supervivència com, sobretot, perquè pugui continuar essent garantia de protecció social i econòmica. I ara, com en les reformes del 2001 i la reforma del 2006, era necessari que els canvis es fessin de manera consensuada amb representants d'empreses i treballadors i treballadores, ja que, cal no oblidar que el finançament de les pensions prové de les quotes que abonem mensualment les persones treballadores i les empreses. En aquest cas, l'entorn de la negociació ha estat clarament advers: una crisi econòmica que ha generat una elevada pèrdua de llocs de treball, i d'actius que financin les pensions actuals, una política europea centrada exclusivament en la reducció de la despesa

Sense acord, el Govern hauria regulat el sistema de pensions pensant només en el mercat, l'economia, sense parar esment en les persones i els seus drets

i en l'enduriment de les condicions d'accés a les pensions, que el Govern erràtic del president espanyol ha assumit com a pròpies, amb el trencament de les habituals regles del joc a l'hora de parlar de pensions i iniciatives legislatives unilaterals per part del Govern, que fins i tot vulneren la llei, com la congelació de les pensions, i amb uns compromisos assolits davant la Comissió Europea poc compatibles amb un estat social.

Edat de jubilació flexible

El moviment sindical confederal i de classe hem d'estar satisfets d'haver aconseguit paraitzar la pretensió de reforma del Govern espanyol. Si bé és cert que s'ha establert un sistema d'edat de jubilació flexible, s'ha evitat l'objectiu de generalitzar els 67 anys com a edat de jubilació. Es podrà continuar accedint a la jubilació a partir dels 65 anys si s'acredita una determinada cotització, i

Es manté la jubilació als 65 anys si s'acredita una determinada cotització © MJ Mora

s'anirà ampliant aquesta edat de manera gradual durant catorze anys. El càlcul de la pensió de jubilació s'amplia, però no amb tota la vida laboral, sinó els darrers vint-i-cinc anys de manera progressiva. Es preveu que aquesta ampliació tingui un efecte positiu en la pensió resultant d'aquelles persones que han perdut l'ocupació a la darrera etapa de la seva vida; tant és així, que s'ha establert un règim transitori que permetrà avançar el nombre d'anys de càlcul en cas que sigui més beneficiós i, al mateix temps, es determina una fórmula per integrar llacunes de cotització, és a dir, períodes sense cotitzacions acreditades, que millora l'actual. En lloc d'eliminar la jubilació anticipada, com era voluntat de l'Executiu, s'ha creat una doble via d'accés: voluntària a partir dels 63 anys i per causa de crisi a partir dels 61 anys. La jubilació parcial es manté, amb més esforç contributiu que garanteixi la solvència del sistema per més anys. S'obliga a realitzar una aportació econòmica a aquelles empreses amb beneficis que duguin a terme expedients de regulació d'ocupació que ocupin treballadors i treballadores majors de 50 anys.

No és la reforma que hauríem dissenyat des de CCOO, perquè la situació permetia que les reformes s'implantessin de manera més gradual, però la seva principal virtut, la qual hem de posar en valor, és que ha evitat una regulació que hauria representat un canvi en la concepció del nostre sistema de pensions. En primer lloc, perquè, sense acord, el Govern hauria regulat pensant només en el mercat, en l'economia, sense parar esment en les persones i els seus drets. Si el Govern hagués seguit els consells dels qui es propugnaven com a nous gurus de les pensions, el nostre sistema hauria esdevingut un sistema mixt de capitalització, amb una pensió mínima de responsabilitat pública i la resta en funció de la capacitat d'estalvi de cada un. En segon lloc, s'haurien aplicat retallades generalitzades i injustificades de costos sense mantenir ni crear drets com la jubilació parcial o l'anticipada, l'orfanat, el reconeixement de període cotitzat per cura de fills o filles o per participar en programes de formació, i sense aplicar mesures que reforcin els ingressos, i amb els quals el futur del sistema públic i de repartiment solidari. ■ **Cristina Faciaben**

El Govern de CiU, amb el suport del PP, pretén desmuntar la Catalunya social

La crisi econòmica es va aprofundint i sembla que tots els governants situen com a única via de sortida els ajustaments pressupostaris i les retallades socials que afecten la gran majoria de la ciutadania, mentre que els veritables culpables de la crisi continuen sense pagar-ne els costos

La complicitat dels poders públics amb els organismes internacionals neoliberals fa que es continuïn impulsant mesures adreçades a garantir els interessos dels mercats financers i bancaris mentre es va desballestant el model social europeu, estatal i català amb mesures injustes i inútils. Així ho estan denunciant CCOO i la plataforma "Prou retallades", de la qual forma part, juntament amb moltes altres organitzacions socials. La situació és complicada i cal donar resposta als atacs que rep el nostre estat del benestar, el nostre sistema social, sobretot després de l'aprovació dels Pressupostos de la Generalitat del 2011 per part de CiU amb el suport del Partit Popular, uns pressupostos que preveuen fortes retallades en els serveis bàsics per a la ciutadania, com l'educació, la sanitat, les polítiques actives d'ocupació i les inversions públiques, i que, lluny d'ajudar a reactivar l'economia, encara l'enfonsaran més.

Les retallades que està duent a terme el Govern de la Generalitat des de fa mesos estan tenint unes conseqüències cada cop més negatives, tant per als serveis públics com per a l'ocupació, amb l'augment de les llistes d'espera a la sanitat i retallades a l'educació i als serveis socials, amb un índex d'atur desbordat, especialment entre els joves, que ja arriba pràcticament al 50%. Les retallades que recullen els Pressupostos per al 2011 només provoquen la debilitació del sistema públic i augmenten lamentablement la fractura i l'exclusió social. El cert és que s'aprofita la crisi per fer un canvi de model social en què prevalen els negocis per damunt dels drets socials i mediambientals.

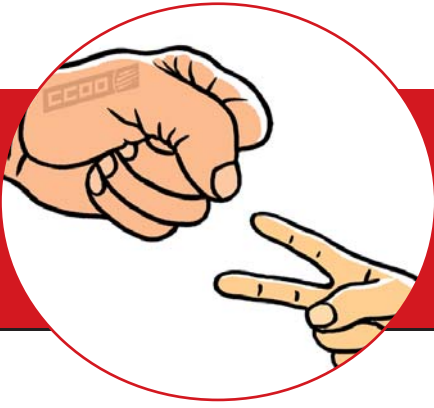
Pressupostos restrictius

Els Pressupostos de la Generalitat per al 2011 experimenten una caiguda del 2%, ja que es redueixen els ingressos i s'incrementa el pes de l'endeutament. És incomprensible i injusta la decisió del Govern de suprimir l'impost de successions a les grans fortunes quan al mateix temps es retallen drets bàsics de la ciutadania. Es mantenen també les reduccions en les retribucions dels empleats públics i es retallen les plantilles amb 871 places menys.

Es redueixen les polítiques actives que tenen com a objectiu facilitar a les persones trobar feina, quan paral·lelament continua la destrucció d'ocupació. Es redueix la dotació pressupostària destinada a la qualificació professional, de manera que es contradiuen les recomanacions de la UE per fer front als efectes de la crisi. Cau també la inversió pública en un 36,9%, amb una forta reducció de la despesa destinada a recerca, desenvolupament i innovació.

La despesa social perd pes en el pressupost i passa del 51,4% al 48,3%. Això es veu especialment a la sanitat i l'educació, amb reduccions del 3,6% i del 7,5% respectivament. Però si ens fixem en partides concretes, com les destinades al manteniment de les instal·lacions i els aparells, veiem com a la sanitat el pressupost cau un 36,3% i a l'educació, un 34,7%.

En protecció social la despesa també cau, en especial en l'atenció a les famílies, i es redueix dràsticament la despesa destinada a

l'habitatge, fins i tot a la rehabilitació, cosa que contribueix clarament a paraitzar encara més el sector de la construcció.

Llei òmnibus, una altra clatellada als drets socials

I si les retallades que ha imposat el Govern de CiU amb el suport del PP no eren suficients, l'Executiu que dirigeix Artur Mas ha impulsat també la coneguda com a Llei òmnibus, una macrollei que modifica tot un grup de lleis aprovades en els darrers anys i que regulaven drets i deures que estan recollits en el mateix Estatut de Catalunya. La llei òmnibus, que finalment s'ha presentat fragmentada en tres lleis, reforça el model d'economia en què el negoci preval sobre la preservació dels drets socials i mediambientals, i en què es dinamita la política industrial, de manera que es fa més difícil una sortida adequada de la crisi.

El cert és que s'aprofita la crisi per fer un canvi de model social en què prevalen els negocis per damunt dels drets socials i mediambientals

La urgència del Govern per aprovar aquest grup de lleis delata el seu interès per evitar el debat amb la ciutadania. Aquestes lleis demostren una manca de transparència i una desconsideració cap als àmbits de participa-

ció institucional, ja que no s'han comentat en cap d'aquests àmbits. A més, l'avantprojecte no presentava cap justificació tècnica ni econòmica que demostrés la bondat de les mesures plantejades, com la derogació de la Llei de política industrial, amb què se suprimeixen els instruments creats per a la reactivació industrial pactats amb sindicats i empresaris. Amb aquestes normatives s'eliminen els controls democràtics i parlamentaris, i es limita o suprimeix la participació institucional dels agents socials.

Conflictivitat creixent

CCOO, conjuntament amb la plataforma "Prou retallades", vol reforçar la democràcia i que els costos de la crisi responguin a criteris de justícia i equitat, i per això ha demanat al Govern de la Generalitat que consulti la ciutadania sobre el model social que està implantant amb les retallades sobre els serveis públics i les modificacions legislatives que està impulsant. La seva actitud despectiva només portarà més conflictivitat social i mobilitzacions per exigir un canvi en les seves polítiques de caire antisocial. ■

CCOO mostra la seva força en un multitudinari acte a Madrid

Milers de persones es van reunir el 24 de setembre passat al Palacio de Vistalegre, a Madrid, en un gran acte sindical en el qual van participar els delegats i delegades de CCOO escollits arreu de l'Estat en l'actual procés d'eleccions sindicals

Sota el lema "Con nosotros hay futuro", l'acte va servir per establir les grans línies estratègiques del sindicat davant la nova etapa que es presenta i que es preveu complexa, en la qual l'ocupació i la defensa dels serveis públics de qualitat han de ser els principals eixos de CCOO.

Aquests eixos se centren a sortir de la crisi d'una manera justa i equilibrada, que ha de partir d'un canvi en les polítiques europees, per a la qual cosa cal promoure la reforma del mercat financer i de la fiscalitat, establir mecanismes de control dels preus i promoure un canvi de patró de creixement.

ILP per a la retirada de la reforma laboral

CCOO també treballarà per restablir els drets laborals, fent tot el possible per tal que prosperi la ILP presentada pel sindicat i avalada per més d'un milió de signatures, per a la retirada dels aspectes més lesius de la reforma laboral. Caldrà donar resposta, també, a la reforma de la negociació col·lectiva.

Pel que fa a la vessant més sindical, CCOO es va comprometre a impulsar la regeneració democràtica de l'activitat política i sindical, entre altres coses impulsant el sindicalisme de proximitat, i a treballar per ampliar i consolidar la posició de primer sindicat en representativitat arreu de l'Estat. ■

CCOO reclama un canvi en les polítiques que impulsí un gran pacte per l'ocupació

El vot dels treballadors ha de servir per canviar les polítiques que han provocat més atur, pobresa i pèrdua de drets socials i laborals

La caiguda de Lehman Brothers fa 3 anys va significar l'inici de la crisi econòmica més greu des del crac del 1929. Ara constatem que les mesures que s'han anat prenent, inspirades pels mateixos poders econòmics i financers que la van provocar, no solament no han servit per sortir de la crisi sinó que han tingut efectes molt negatius per a la majoria de la po-

blació, en forma d'atur, pobresa i pèrdua de drets socials i laborals.

El que va començar com una crisi financera s'ha convertit ja en una crisi social. El que havia de ser l'oportunitat per posar més controls sobre el sistema financer, l'especulació i els paradisos fiscals s'ha convertit en una obsessió per les polítiques d'austeritat que no és més que fer pagar a tothom les pèrdues de la banca, amb l'argument que s'ha de reduir el deute sobirà dels països i el dèficit dels comptes públics, quan el motiu d'aquest endeutament és la transferència de diners per tancar els forats bancaris i la necessitat que tenen els estats de fer front a la crisi i al creixement de l'atur. A més, les mesures d'austeritat i retallades preses pels governs i les institucions després de cedir a les pressions dels lobbies econòmics, que aprofiten per fer avançar les polítiques neoliberals, posen en perill l'estat del benestar.

Reforma fiscal i persecució del frau

CCOO no ens hi resignem, volem capgirar les coses i tenim propostes per fer-ho. Pensem que ja és hora d'impulsar un gran

pacte per l'ocupació que reparteixi els costos de la crisi entre tota la societat, ja que fins ara només han pagat uns quants. Obtenir recursos a partir d'una reforma fiscal progressiva i la persecució del frau i l'evasió fiscal, una reforma financera, la reinversió dels beneficis empresarials i el control dels preus dels aliments i serveis bàsics. Tot això per poder crear ocupació de qualitat, especialment per al jovent, i assegurar la inversió pública i els serveis bàsics, com l'educació, la sanitat i la protecció social.

Cal un canvi de polítiques a Catalunya, Espanya i Europa, i les properes eleccions generals són un bon moment per exigir-ho. Les mesures que s'han pres fins ara per fer front a la crisi són injustes i inútils, no serveixen per a la recuperació econòmica, generen cada cop més atur i pobresa i creen desafecció entre la ciutadania. Però no ens hem de quedar a casa i deixar que governin aquells que defensen les propostes que rebutgem. Els treballadors i les treballadores, amb el nostre vot, podem fer avançar altres propostes que serveixin per canviar les polítiques per sortir de la crisi. ■ **Dolors Llobet**

Diada Nacional contra les retallades

L'11 de setembre passat, una delegació de CCOO de Catalunya encapçalada pel secretari general del sindicat, Joan Carles Gallego, va participar en la tradicional ofrena floral davant el monument de Rafael Casanova, a Barcelona. L'ofrena va tenir com a motiu central la protesta contra les retallades que està duent a terme la Generalitat de Catalunya i la defensa del model lingüístic de l'escola catalana.

A banda, també es van organitzar diversos actes culturals arreu de Catalunya per celebrar la Diada, com ara l'homenatge a la cançó protesta amb Quico Pi de la Serra, que va tenir lloc a Tarragona, o la Jornada sobre l'Estat del Benestar organitzada pel Seminari Salvador Seguí. ■

Lluitar en el present per guanyar el futur

Els joves de CCOO impulsen una campanya contra la resignació davant la precària situació laboral del col·lectiu

Taxes d'atur del 40% en menors de 25 anys o dades com ara que gairebé el 79% dels llocs de treball destruïts a Espanya entre el 2007 i el 2010 eren ocupats per joves donen fe de la situació insostenible que pateix aquest col·lectiu.

A partir d'una anàlisi de la realitat laboral dels i les joves de l'Estat, la Secretaria de Joventut de CCOO ha elaborat una campanya per fer front a la situació actual i salvaguardar els drets sociolaborals del jovent. La campanya té com a títol "La resignació no és una opció. Contra l'atur i la precarietat: lluita en el present, guanya el futur", i inclou un decàleg per una ocupació digna per als joves. El primer punt és fonamental per acabar amb la precarietat i és la reivindicació de contractes formals, legals i amb tots els drets. Prou beques fraudulentes, contractació en negre i falsos autònoms. S'ha de garantir la protecció de tots els treballadors joves. A més, s'ha de promoure la contractació indefinida i posar fi a l'encadenament de contractes temporals de manera injustificada.

Salaris dignes

Aquestes contractacions han de garantir també uns salaris dignes i adients amb les categories professionals recollides en els convenis de referència. S'ha d'acabar amb les dobles escales salarials i respectar el principi de no-discriminació per sexe, raça o orientació sexual, o per qüestions d'edat. La campanya també recull, un cop més, la petició de revisió del salari mínim interprofessional, que, segons la Carta social europea —i tal com es va comprometre a fer el Govern— hauria de ser, com a mínim, el 60% del salari mitjà.

Formació

Un dels grups que més difícil tenen la seva inserció en el mercat laboral és el d'aquells que van deixar els estudis i es troben a l'atur, els mal anomenats *ni-ni*. S'ha de promoure formació i atenció per a ells, i se'ls han de garantir incentius econòmics si s'acullen a orientació professional i formació ocupacional per millorar la seva qualificació. En aquest sentit, cal que es reconegui el nivell de qualificació acadèmica i l'experiència professional adquirides i adequar-hi les seves condicions laborals. També s'han

d'enfortir i millorar els recursos dels serveis públics d'ocupació davant les empreses de treball temporal.

Els i les joves han de tenir, com qualsevol altre treballador/a, dret a la negociació col·lectiva com a fórmula de defensa d'unes condicions de treball dignes, i dret a participar-hi, així com una formació necessària en prevenció de riscos laborals que ajudi a reduir l'elevada taxa de sinistralitat laboral juvenil.

Pel que fa als horaris i jornades laborals, s'ha de facilitar la conciliació a través d'una major flexibilitat: s'ha de posar fi als repartiments irregulars de jornades, evitar els abusos de les hores extres i l'augment del grau de disponibilitat injustificada. La implantació d'una jornada màxima setmanal de 35 hores es planteja com una fórmula equitativa de repartiment del treball sense rebaixar els salaris.

Retirada de la reforma laboral

CCOO segueix demanant la retirada de la reforma laboral imposada pel Govern, que resulta absolutament lesiva per als drets laborals dels treballadors i, molt especialment, per als més joves. L'abaratiment i la facilitat en l'acomiadament, la prolongació dels contractes en pràctiques, la no-limitació a l'encadenament de contractes temporals o la modificació unilateral per part de l'empresa de les condicions laborals (horaris, jornades, lloc de treball...) són algunes de les modificacions legals que inclou la reforma i que augmenten el grau de precarietat laboral dels joves.

Per sortir de la crisi, i sortir-ne més enfortits, es fa imprescindible reformar el sistema productiu espanyol, que ha de garantir llocs de treball dignes i adequats a la que és la generació més preparada de la història. ■

TREBALL DIGNE PER A UNA SOCIETAT DIGNA

El director de l'Organització Internacional del Treball, Juan Somavia, ho ha dit ben clar: "És la qualitat del treball el que defineix la qualitat d'una societat". Quan els mercats, entestats en una ofensiva de caire ideològic, ens presenten l'ocupació com un subproducte del creixement, convé dir ben alt que estan posant el carro davant del cavall. Sense treball digne per a tothom, no hi ha creixement. No en termes de cohesió, justícia i progrés social.

Per això, l'any 2005 l'ocupació plena i productiva i el treball digne per a tots, inclosos dones i joves, van ser incorporats als Objectius del Mil·lenni de l'ONU. Per això, la Confederació Sindical Internacional li dedica cada 7 d'octubre una jornada de reivindicació mundial. Enguany aquesta jornada denunciava l'increment de la precarietat laboral a escala global.

200 milions de persones sense ocupació i 1.500 amb ocupació vulnerable en són testimonis.

Lluita global

L'ocupació precària, això és, temporal, incerta i insegura, se'ns presenta com un efecte col·lateral de la crisi, com un element inherent i irrenunciable de l'economia de lliure mercat. Aquest és l'argument que s'utilitza arreu del món, també a Catalunya, on la temporalitat suposa ja gairebé el 90% de la contractació. Ben al contrari, la precarietat comporta inseguretat, ofega el consum, llustra l'economia i augmenta la conflictivitat. Per això, la lluita pel treball digne és una lluita global. Perquè tan sols amb una ocupació plena, amb drets, protecció i diàleg social, podrem créixer cap a una societat cohesionada, sostenible i de qualitat. Des dels països emergents,

fins a casa nostra, passant pels Pirineus i per Andorra, on encara la immensa majoria dels contractes son de tipus verbal.

■ Ricard Bellera

Amb ATLANTIS, si et quedes a l'atur, no has de renunciar a la teva assegurança

Ara, les nostres pòlisses inclouen, de forma gratuïta, la cobertura de **Protecció d'Assegurances per Desocupació**.

Auto | Llar | Accidents Personals | Vida | Caravanes

ATLANTIS és la primera entitat asseguradora que obté el distintiu EthSI, que certifica que complim criteris d'orientació ètica, solidaritat i responsabilitat social.

ATLANTIS
assegurances

Avantatges exclusius per a afiliats/ades a

Informa't a la teva delegació o al
901 500 400

Terçer curs consecutiu amb retallades a l'educació

L'increment d'alumnes s'assumeix amb més barracons, sobreutilitzant espais de les escoles i incrementant l'alumnat a les escoles privades

En els darrers tres cursos, el nombre d'alumnes a Catalunya ha augmentat en prop de 70.000. En canvi, el professorat no ha crescut, ans al contrari: aquest estiu hem sofert una reducció de plantilla a aproximadament el 60% dels centres públics, encara que el Departament hagi donat xifres enganyoses. Més alumnes amb menys professorat és, sens dubte, menys educació.

La Conselleria ha optat per suprimir la sisena hora dels centres públics. Només ha quedat en unes 400 escoles, moltes de les quals són petites escoles rurals. Més enllà de la discussió sobre la bondat pedagògica de la sisena hora, que és legítima, tornem a la situació de tota la vida: qui pot pagar hores complementàries, les té, i qui no, no. Alhora, la Conselleria ha retirat pràcticament tots els programes i subvencions per a l'activitat extraescolar i ajudes a les AMPA. Una altra vegada, qui s'ho pot pagar, ho té, i qui no, no. Menys activitat extraescolar i complementària també és, sens dubte, menys educació.

Més desigualtat

S'han aturat tots els plans de construcció de centres. El nombre de barracons supera les 1.000 instal·lacions. El creixement de l'alumnat va ser pres amb força pel primer tripartit, que va arribar a programar més de 100 noves escoles per any, algunes de les quals encara s'estan acabant, però ja el conseller Maragall va reduir-ne al mínim la construcció i ara la consellera Rigau l'ha parada. Sabem que el nombre d'alumnes seguirà creixent: aproximadament faran falta unes 150.000 places en els pròxims 10 anys. Com estem acollint aquest increment? En barracons, utilitzant i sobreutilitzant els espais de qualitat de les escoles (aules de psicomotricitat, de música, laboratoris d'idiomes o patis, entre d'altres, ara són per a grups-classe) i incrementant l'alumnat de les escoles privades (amb copagament). Els pressupostos de les escoles per a despesa corrent s'han reduït també entre un 10 i un 15%. De fet, encara no han rebut tots els diners pressupostats.

Menys espais i menys materials són, també, menys educació.

I en tots els casos, més desigualtat. No anem bé. ■ **Montse Ros**

CCOO ratifica el seu suport al model d'escola catalana

CCOO ha defensat sempre l'escola catalana i ho ha tornat a fer després de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya,

que obliga a canviar el model lingüístic als nostres centres educatius. Que a Catalunya no hi hagi unes escoles per a catalanoparlants i unes altres escoles diferents per a castellanoparlants és un mèrit, en primer lloc, del PSUC, que ho va proposar, i, després, del conjunt de la societat catalana, que el 1983 va arribar a consensuar el model actual. Tots els infants comparteixen escola i llengua vehicular, que és la catalana, i aprenen el castellà per acabar l'educació bàsica amb un coneixement equivalent de les dues llengües. Les escoles tenen opcions metodològiques i organitzatives per donar suport a l'aprenentatge de la llengua que l'alumnat tingui més fluïda i, fins i tot, per fer programes de formació trilingüe. El model té reconeixement internacional i funciona amb solvència pedagògica.

Fractura social

La societat catalana té clar que separar les criatures per llengua d'origen hauria estat un gran error, per la fractura social que hauria creat. Així mateix, la supervivència de la llengua i la cultura de Catalunya no seria possible sense l'ensenyament universal de la llengua catalana.

També hauríem de tenir clar que separar els nens de les nenes, separar criatures per capacitat de pagament o per creença o religió no són opcions acceptables per a la cohesió social i per a l'aprenentatge de la democràcia. Però en aquestes propostes no hi ha hagut consens polític. CCOO ho ha demanat sempre. Aquesta és l'educació pública i inclusiva que volem. ■

És urgent modificar la llei de l'habitatge

No és cap secret que la crisi econòmica ha provocat que més de cinc milions de persones es quedin sense feina a Espanya. A més, també ha fet que més de 300.000 famílies perdin els seus habitatges durant els últims tres anys perquè no en poden pagar la hipoteca.

A Catalunya, cada vegada tenim més notícies de desnonaments, que, en alguns casos, es poden evitar per la pressió pacífica dels veïns i d'activistes d'organitzacions socials que donen suport als afectats.

Cal promoure un parc de lloguer social en el nostre país

CCOO considerem que aquesta no ha de ser la solució al conflicte i que cal modificar urgentment l'actual legislació hipotecària espanyola per garantir el dret constitucional a l'habitatge.

Amb aquest objectiu, el sindicat està impulsant, amb altres entitats i organitzacions socials, una proposta legislativa al Congrés dels Diputats per regular la situació. Aquesta iniciativa legislativa popular (ILP) demana que, si una persona no pot pagar la hipoteca, el deute quedi eixugat si es dona l'habitatge a canvi a l'entitat bancària. D'aquesta manera s'aturarien els desnonaments i s'aconseguiria que les famílies que lliuressin el seu pis a canvi de liquidar la hipoteca poguessin mantenir-se al mateix habitatge com a llogaters, pagant "un lloguer social" durant un període de cinc anys.

Molts entrebancs a la ILP

La proposta, però, només ha tingut entrebancs. Primer es va vetar perquè pocs dies abans de la presentació es va registrar una altra ILP amb els mateixos continguts a càrrec del partit polític Los Verdes Ecopacifistas del País Valencià.

Posteriorment, el grup ecologista va retirar la seva proposta, de manera que es va donar llum verda a la de les organitzacions socials i es va desbloquejar la situació que s'havia creat. Amb tot, el Congrés va tornar a bloquejar la nostra ILP argumentant la necessitat d'un informe jurídic.

És per tot això que CCOO de Catalunya denunciem aquesta actitud i demanem a la Mesa del Congrés dels Diputats que desbloquegi la ILP per poder donar sortida a la situació desesperada de moltes famílies. Així es podrà regular la dació de l'habitatge com a pagament de la hipoteca, s'aturaran els desnonaments, es promourà un parc de lloguer social en el nostre país i es garantirà el dret a l'habitatge. ■

■ Simón Rosado, Medalla d'Or al Mèrit en el Treball a títol pòstum

El Consell de Ministres del Govern de l'Estat va concedir, a títol pòstum, la Medalla d'Or al Mèrit en el Treball a l'històric sindicalista Simón Rosado, que ens va deixar sobtadament l'11 d'octubre del 2010.

Nascut a Hervás (Cáceres) el 1957, Rosado va treballar a Derbi, on va ser president del comitè d'empresa, als anys setanta i vuitanta. L'any 1974 va ingressar a CCOO, al mateix temps que ingressava a les Joventuts Comunistes del PSUC.

Va ser secretari general de la Unió Local de CCOO de Mollet del Vallès, de la Unió Comarcal de CCOO del Vallès Oriental i de la Federació del Metall i la Mineria de CCOO de Catalunya. Des del 2000 era membre del Secretariat de CCOO de Catalunya: en el moment de la seva mort era secretari d'Acció Sindical i Política Sectorial.

CCOO de Catalunya ha rebut amb satisfacció aquesta notícia, que reconeix la conducta socialment útil i exemplar d'en Simón al llarg de la seva vida. ■

■ Mor Carles Navales

El 16 de juny ens va deixar, víctima d'un infart, l'històric sindicalista Carles Navales, a l'edat de 58 anys.

Nascut en ple franquisme, va estar molt lligat als inicis sindicals i a la recuperació de les llibertats democràtiques a la comarca del Baix Llobregat. Per la seva activitat clandestina, va arribar a ser empresonat, i va viure de primera mà les històriques vagues de Siemens, Elsa —la seva empresa— o Laforsa, a la seva Cornellà natal. Darrerament Navales, sociòleg, era col·laborador de diferents mitjans de comunicació i director de la revista *La Factoria*, i va formar part de Bandera Roja, el PSUC o el PSC, a més de CCOO, i va arribar a ser secretari general de CCOO del Baix Llobregat i membre de la direcció de CCOO de Catalunya. ■

El sector de les energies renovables resisteix la crisi

A Catalunya es calcula que el sector ocupava el 2010 més de 10.000 treballadors i treballadores

CCOO ha elaborat un estudi sobre l'ocupació al sector de les energies renovables a Catalunya. Es tracta d'un sector emergent que, tot i la crisi econòmica que estem patint, s'ha mantingut pràcticament estable en el nombre de persones que hi treballen en els darrers dos anys.

El sector de les energies renovables ha aguantat la crisi amb un descens lleu dels llocs de treball. Comptant les persones que hi estan vinculades, a Catalunya es calcula que el sector ocupava el 2010 més de 10.000 treballadors i treballadores. A Espanya, l'ocupació directa era de gairebé 70.000 persones i la total fregava les 115.000.

Durant el període 2005-2010 la major part de les empreses catalanes dedicades a les energies renovables van mantenir l'ocupació de manera estable. De cara al futur, la majoria esperen continuar en la mateixa situació o experimentar un creixement continuat en la contractació.

Contractació indefinida

Cal destacar que estem parlant, majoritàriament, d'empreses petites o mitjanes en què, en el 90% dels casos, les plantilles no superen els 25 treballadors. Més del 78% dels contractes que es fan són indefinits i es concentren principalment en les feines més qualificades.

Una altra dada curiosa que revela l'estudi és que menys del 20% dels treballadors d'aquest sector són dones. Així, com a exemple, veiem que a la indústria en general (que és un sector on treballen majoritàriament els homes) hi ha un 30% de dones i que, per tant, en les energies renovables encara hi ha molta feina a fer en aquest sentit.

L'economia verda crea diversos tipus de llocs de treball a la indústria, com ara els dedicats a la manufactura, l'enginyeria, el disseny, els serveis, la comercialització, la instal·lació o el manteniment, entre d'altres.

A més, crea empreses amb tecnologia pròpia, incentiva la recerca i el desenvolupament de productes, genera riquesa en el territori on s'implanta, utilitza recursos naturals propis i disminueix, per tant, la dependència dels que s'han d'importar provinents d'altres països i les possibilitats que es produeixin deslocalitzacions o trasllats de la producció a altres zones.

Amenaces de futur

De cara al futur, el sector de les energies renovables té dues amenaces importants a Catalunya, que són l'absència d'un marc regulador estable i la manca de finançament, que poden ser contrarestades per les turbulències en el mercat dels combustibles fòssils i les incerteses del sector nuclear.

El sector està aguantant bé la contracció econòmica i financera i els canvis normatius, i es constata que es creen noves empreses, que no estan tan centralitzades, i que hi ha subsectors, com per exemple el de la biomassa, que han augmentat la seva quota de mercat.

Per tot això, per CCOO de Catalunya, la crisi del model energètic actual ens ha de portar cap a un model més sostenible i eficient, que requereix una revolució energètica i una reconversió industrial. ■ **Marc Contijoch**

CCOO organitza el Fòrum Flix 2011

A banda de l'estudi sobre energies renovables, CCOO de Catalunya també ha organitzat la jornada Fòrum Flix 2011, amb el suport de l'Ajuntament de la població, per analitzar-ne el present i el futur, després que l'activitat industrial de la química, que ha estat present des de fa més de cent anys al municipi, sigui incerta.

Des de CCOO no som aliens a aquest procés de canvi, i volem participar en aquesta transformació cap a un model productiu competitiu i respectuós amb l'entorn, que ens permeti afrontar els reptes de futur.

A la jornada han assistit representants del món acadèmic, polític, empresarial i sindical, i s'ha fet evident que es poden aportar idees i posicions de futur que ens permetin seguir amb l'activitat industrial al poble, repensant el model de desenvolupament que ha caracteritzat Flix durant el darrer segle. ■

CCOO rep el suport de la majoria dels treballadors

Des de la darrera informació en aquesta revista, volem destacar alguns resultats d'eleccions sindicals celebrades en diferents empreses i sectors

Per exemple, en el sector tèxtil i químic CCOO de Catalunya va obtenir el 49% del total de delegats i delegades escollits durant l'any 2010.

D'altra banda, CCOO es consolida com a primera força sindical, una vegada més, a la Generalitat. A més, guanyem als ajuntaments de Barcelona, Mataró, Manresa, Rubí, Sant Feliu, Igualada, Cerdanyola, Vielha, Martorell o Palamós, entre d'altres.

A la sanitat, CCOO aconsegueix uns molt bons resultats en les eleccions a l'Institut Català de la Salut i encapçala els comitès dels hospitals General de Catalunya, de Granollers, de Sant Joan de Déu d'Esplugues, de Sant Jaume de Calella o del Grupo Hospitalario Quirón.

Al sector industrial guanyem a Idneo Technologies i Barcelona Clean Technologies (antiga SONY), Yamaha Motor España o Valeo. A la neteja, CCOO obté majoria absoluta a SELMARSA, de Barcelona; Pulit, SA, de Vic; Limpiezas Inital, de Viladecans; Interlimp o Limpieza y Desinfección, de Barcelona; Clece, de l'Hospital de Bellvitge, etc. També incrementem la representació sindical en el sector d'assegurances, el primer semestre del 2011. En ensenyament, guanyem a la UB, la UPC o ESADE.

Són profitosos els resultats de Corporació Alimentària de Guissona; La Sirena; Aguas Font Vella y Lanjarón; Lacreem, SA (antiga Frigo); Casa Santiveri; Cobega, SA (Coca-Cola); Makro Zona Franca, o Sal Costa. Guanyem a Barceló Condal Hoteles, Hotel Majestic, Hoteles Valle de Arán, Hotel Vela, als restaurants Pans&Company i Hard Rock Café de Barcelona, als Decathlon de Mataró, Badalona o Terrassa, a la botiga del Barça, a les botigues H&M i als supermercats Condis o Sorli Discau.

I tenim la victòria a Correos a Catalunya i Espanya, a SEUR Internacional Express o a AENA, a més d'empreses com FCC Construcció de Catalunya, PABASA o Encofrats Alsina. ■

Aprofita els **avantatges** de pertànyer al nostre **Sindicat** visitant qualsevol de les clíniques de **io...**

22€
Higiene Bucal

GRATIS
1a visita, revisions, i radiografies intrabucales

20%
Dte. a tot tipus de tractaments

12
Finançament a 12 mesos sense interessos i altres opcions a consultar

Pregunta'ns per la nova **Ortodòncia Transparent invisalign®**
Blanquejament gratuït inclòs!!

Barcelona Diputació, 238 (933 426 400)
Barcelona Sardanyà, 319 (934 570 453)
Barcelona Av. Madrid, 141 (934 394 500)
Barcelona Flamon Turró, 246 (932 247 770)
Barcelona Neopàtria, 55 (933 601 070)

Girona de la Rutlla, 49 (972 426 400)
Lleida (902 119 321)
Tarragona Av. Prat de la Ribera, 23 (977 249 966)
Badalona Av. Martí Pujol, 254 (933 894 331)
Cornellà Mn. Jacint verdaguer, 6 (934 741 932)

Granollers Pl. Josep Barangé, 10 (938 793 228)
L'Hospitalet Bruc, 51 (932 615 800)
Manresa Mn. Jacint Verdaguer, 15 (938 774 597)
Mataró Iluro, 90 (937 577 181)
Sabadell Sant Joan, 23-31 (937 275 396)

Sant Boi Mallorca, 40 (936 613 500)
Terrassa Galileu, 213 (937 333 368)
Vic Rda. Francesc Camprodon, 11 (938 869 400)
Vilanova Libertat, 89 (938 105 858)

+
Madrid · Alcalá
València · Castellón
Zaragoza

LA FRASE Warren Buffett, multimilionari nord-americà. Tercer home més ric del món:

“Mentre que els pobres i la classe mitjana combaten per nosaltres a l’Afganistan, i mentre que la majoria de nord-americans ho passen malament per arribar a final de mes, nosaltres, els megarics, continuem gaudint d’unes extraordinàries exempcions fiscals”

ANIVERSARI

25 anys del CITE

El divendres 16 de desembre del 2011, el Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO de Catalunya celebrarà un acte per commemorar els seus 25 anys de vida.

Tindrà lloc al matí a Barcelona, al CaixaForum, i a banda de vídeos introductoris i intervencions institucionals, hi haurà una conferència de Javier de Lucas, catedràtic de filosofia del dret de la Universitat de València. També es podrà visitar el projecte expositiu “La realitat quotidiana de la immigració”, elaborat pel sindicat.

Amb aquest acte, CCOO vol recordar el seu compromís amb la immigració, quan va crear, l'any 1986, un servei que avui dia atén una mitjana de 20.000 persones anuals. ■

CIBERACTIVISME

Segueix-nos a les xarxes socials!

CCOO està potenciant la seva presència a les xarxes socials d'Internet (Twitter, Facebook, Youtube...) com una eina estratègica per comunicar-se i interactuar amb tots els afiliats i afiliades i amb altres organitzacions i entitats així com per ser més a prop de la societat en general.

És per aquest motiu que et convidem a participar i a utilitzar aquests nous mitjans per comunicar-te amb el sindicat, proposar noves idees, preguntar els teus dubtes, participar en els debats, etc. Així, d'aquesta manera tots contribuïrem a fer que la imatge de CCOO a la xarxa sigui alguna cosa més que els continus missatges de descrèdit que qüestionen la utilitat dels sindicats com una eina útil per defensar els interessos dels treballadors i les treballadores. ■

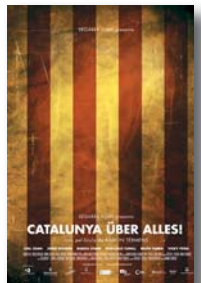
www.twitter.com/ccooatalunya
www.facebook.com/ccooatalunya
www.youtube.com/ccooatalunya

CINEMA

Projecció del film Catalunya über alles!

En el marc dels actes de celebració del

25è aniversari del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO de Catalunya, el sindicat ha organitzat la projecció de la pel·lícula *Catalunya über alles!*, seguida d'un vídeo fòrum amb la participació del seu director, Ramon Térmens. Serà el proper 1 de desembre, a les 18 h, a la sala Plateria 11 de la seu del sindicat a Barcelona (Via Laietana, 16). La pel·lícula, un toc d'alerta davant l'auge de la intolerància i la xenofòbia a casa nostra, va obtenir el Premi Especial del Jurat, el Premi del Jurat Jove i la Menció Especial per a Babou Cham en la passada edició del Festival de Màlaga. La cinta narra tres històries que reflecteixen una societat en conflicte obligada a reinventar-se o saltar per l'aire, i està protagonitzada per Joel Joan, Jordi Dauder, Gonzalo Cunill, Babou Cham, Vicky Peña, Belén Fabra, Àngels Bassas i Boris Ruiz. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

L'ànima no Canvia

Des de fa més de 100 anys, una ànima inquieta
recorre el país per ajudar les persones que més ho necessiten.

Conscients que encara queda molt per fer,
a "la Caixa" mantenim el compromís de posar-hi encara més ganes
i recursos per contribuir a millorar la nostra societat.

Obra Social "la Caixa"